

Grozījumi:

01.10.1997. likums / LV, 274/276, 21.10.1997. / Stājas spēkā 04.11.1997.
29.10.1998. likums / LV, 331/332, 04.11.1998. / Stājas spēkā 18.11.1998.
17.02.2000. likums / LV, 73/75, 03.03.2000. / Stājas spēkā 17.03.2000.
18.10.2001. likums / LV, 159, 06.11.2001. / Stājas spēkā 20.11.2001.
19.06.2003. likums / LV, 103, 10.07.2003. / Stājas spēkā 24.07.2003.
30.10.2003. likums / LV, 159, 12.11.2003. / Stājas spēkā 01.01.2004.
30.09.2004. likums / LV, 162, 13.10.2004. / Stājas spēkā 27.10.2004.
26.05.2005. likums / LV, 92, 10.06.2005. / Stājas spēkā 24.06.2005.
09.10.2008. likums / LV, 168, 29.10.2008. / Stājas spēkā 01.01.2009.
01.12.2009. likums / LV, 196, 15.12.2009. / Stājas spēkā 01.01.2010.
16.06.2010. likums / LV, 105, 06.07.2010. / Stājas spēkā 20.07.2010.
16.12.2010. likums / LV, 205, 29.12.2010. / Stājas spēkā 01.01.2011.
29.05.2014. likums / LV, 114, 12.06.2014. / Stājas spēkā 26.06.2014.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

Zvejniecības likums

I nodaļa Vispārīgie noteikumi

1. pants. Likumā lietotie termini

Likumā ir lietoti šādi termini:

- 1) **zivis** — visu sugu zivis, šā likuma izpratnē — arī vēži un citi ūdens bezmugurkaulnieki, kā arī nēģi;
- 2) **ūdensaugi** — ūdens bioloģisko resursu daļa, kura ir tieši saistīta ar zivju barības resursiem, zivju dabīgo nārstu un ūdens dabiskās attīrīšanās procesu. Šajā likumā uz ūdensaugiem attiecinātas tādas pašas normas kā uz zivīm;
- 3) **zivju resursi** — visas zivis, kuras sastopamas Latvijas Republikas iekšējos ūdeņos un teritoriālajos jūras ūdeņos, kā arī visas zivis Latvijas Republikas ekonomiskās zonas ūdeņos, kur Latvijas Republikai ir suverēnas tiesības tās iegūt, izmantot, pētīt, saglabāt un pavairot. Šādas tiesības Latvijas Republikai citu Eiropas Savienības dalībvalstu ūdeņos, trešo valstu ūdeņos un starptautiskajos ūdeņos nosaka Eiropas Savienības tiesību akti un Latvijas Republikas noslēgtie starptautiskie līgumi;
- 4) **zveja** — darbība nolūkā iegūt zivis, izmantojot zvejas rīkus un paņēmienus;
- 5) **zvejnieks** — fiziskā persona, kas tieši veic zveju, tas ir, rīkojas ar zvejas rīkiem, vai juridiskā persona, kuras vārdā un uzdevumā tiek veikta zveja;

6) **tauvas josla** — sauszemes josla gar ūdeņu krastu, kas paredzēta ar zveju vai kuģošanu saistītām darbībām un kājāmgājējiem;

7) **makšķerēšana, vēžošana un zemūdens medības** — zvejas tiesību izmantošanu regulējošos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā fiziskajai personai paredzēto makšķerēšanas, vēžošanas vai zemūdens medību tiesību izmantošana atpūtas, sporta vai citā nolūkā zivju vai vēžu ieguvei savam patēriņam ar attiecīgajos normatīvajos aktos noteiktajiem rīkiem bez tiesībām iegūtās zivis vai vēžus piedāvāt tirgū, pārdot vai nodot citām personām labuma gūšanai;

8) **rūpnieciskā zveja** — darbība nolūkā iegūt zivis, izmantojot rūpnieciskus zvejas rīkus;

9) **komerciālā zveja** — zvejas tiesību izmantošanu regulējošos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā komersantam noteikto zvejas tiesību izmantošana nolūkā iegūt, piedāvāt tirgū vai pārdot zivis, lai gūtu peļņu, izmantojot zvejniecību regulējošos normatīvajos aktos noteikto zvejas limitu (rūpnieciskās zvejas rīku skaitu, veidu, nozvejas apjomu);

10) **pašpatēriņa zveja** — zvejas tiesību izmantošanu regulējošos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā fiziskajai personai noteikto zvejas tiesību izmantošana nolūkā iegūt zivis savam patēriņam bez tiesībām tās piedāvāt tirgū, pārdot vai nodot citām personām labuma gūšanai, izmantojot zvejniecību regulējošos normatīvajos aktos noteikto ierobežota apjoma zvejas limitu (rūpnieciskās zvejas rīku skaitu, veidu, nozvejas apjomu).

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 19.06.2003., 30.09.2004. un 29.05.2014. likumu, kas stājas spēkā 26.06.2014.)

2.pants. Likuma mērķis un darbības joma

(1) Šā likuma mērķis ir tāda Latvijas Republikas iekšējo ūdeņu, teritoriālo jūras ūdeņu (turpmāk — teritoriālie ūdeņi) un ekonomiskās zonas ūdeņu apsaimniekošana, kas, ievērojot bioloģiskās daudzveidības saglabāšanas nepieciešamību, nodrošina zivju resursu ilgtspējīgu izmantošanu, aizsardzību, pavairošanu un pētīšanu valsts zivsaimniecības nozares ilgtermiņa attīstībai.

(2) Šis likums regulē Latvijas Republikas iekšējo ūdeņu, teritoriālo ūdeņu un ekonomiskās zonas ūdeņu zivju resursu iegūšanu, izmantošanu, pētīšanu, saglabāšanu, pavairošanu un uzraudzīšanu.

(3) Zivju resursu iegūšanu citu Eiropas Savienības dalībvalstu ūdeņos un starptautiskajos ūdeņos, kuros Latvijas Republikai ir iedalīta nozvejas kvota, vai trešo valstu ūdeņos, ar kurām Latvijai ir noslēgti nolīgumi zivsaimniecības jomā, regulē attiecīgie Eiropas Savienības tiesību akti un Latvijas Republikas noslēgtie starptautiskie līgumi.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.02.2000., 30.09.2004. un 29.05.2014. likumu, kas stājas spēkā 26.06.2014.)

3. pants. Zivju resursu pārvaldīšana

(1) Zivju resursus Latvijas Republikas iekšējos ūdeņos un teritoriālajos ūdeņos pārvalda valsts.

(2) Zivju resursus pārvalda, pamatojoties uz to pētniecību, ekspertu novērtējumu un zinātniski pamatotām rekomendācijām.

(18.10.2001. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 30.09.2004., 26.05.2005., 09.10.2008. un 29.05.2014. likumu, kas stājas spēkā 26.06.2014.)

4. pants. Zivju resursu izmantošana

(1) Zivju resursus Latvijas Republikas iekšējos ūdeņos izmanto saskaņā ar Latvijas normatīvajiem aktiem. Teritoriālajos ūdeņos, ekonomiskās zonas ūdeņos un ūdeņos, kuros šķērso valsts robeža, zivju resursus izmanto saskaņā ar Latvijas normatīvajiem aktiem, Eiropas Savienības tiesību aktiem un Latvijas Republikas noslēgtajiem starptautiskajiem līgumiem.

(2) Īpašuma tiesības uz zivīm, kas iegūtas, izmantojot zivju resursus, nosakāmas saskaņā ar Civillikumu, kā arī ievērojot Eiropas Savienības tiesību aktos Eiropas Savienības dalībvalstīm noteiktās zvejas tiesības.

(3) Ja zivis izaudzētas un iegūtas specializētās zivkopības un mākslīgās pavairošanas rezultātā, tai skaitā mākslīgai zivju pavairošanai pielāgotos privātajos ezeros, kuros zvejas tiesības nepieder valstij, tad šīs zivis pieder attiecīgajām juridiskajām vai fiziskajām personām.

II nodaļa Zivju resursu un zvejas pārvaldīšana

(Nodaļas nosaukums 18.10.2001. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 20.11.2001.)

5. pants. Valsts un pašvaldības institūciju funkcijas zivju resursu pārvaldīšanā

(1) Zemkopības ministrija nosaka zivsaimniecības nozares politiku zivju resursu pārvaldīšanas jomā, nodrošina nozares tiesību aktu izstrādi un pārrauga Latvijas Republikas iekšējo ūdeņu, teritoriālo ūdeņu un ekonomiskās zonas ūdeņu zivju resursu ilgtspējīgu izmantošanu un Eiropas Savienības kopējās zivsaimniecības politikas ieviešanu.

(2) Zivju resursu uzskaiti, novērtēšanu, zinātniski pamatotu rekomendāciju izstrādi un zivsaimniecisko ekspertīzi pēc valsts, pašvaldības vai juridisko un fizisko personu pasūtījuma veic valsts zinātniskais institūts "Pārtikas drošības, dzīvnieku veselības un vides zinātniskais institūts "BIOR"" (turpmāk — institūts) vai citas juridiskās personas, kuru statūtos ir paredzēts šāds darbības virziens un kuru pētījumu rezultātus un atzinumus izvērtē institūts. Prasības zinātniski pamatotu rekomendāciju saturam nosakāmas attiecīgos zvejas tiesību izmantošanu un zivju resursu pārvaldību regulējošos normatīvajos aktos.

(3) Zemkopības ministrija zvejniecību regulējošos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā organizē valstij piederošo zvejas tiesību izmantošanu teritoriālajos ūdeņos, ekonomiskās zonas ūdeņos, kā arī savas kompetences ietvaros citu Eiropas Savienības dalībvalstu ūdeņos un starptautiskajos ūdeņos, kuros Latvijas Republikai ir iedalīta nozvejas kvota, vai trešo valstu ūdeņos, ar kurām Eiropas Kopienai ir noslēgti nolīgumi zivsaimniecības jomā.

(4) Pašvaldība zvejniecību regulējošos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā organizē valstij piederošo zvejas tiesību izmantošanu un pārziņa privāto zvejas tiesību izmantošanu ūdeņos, kas atrodas pašvaldības administratīvajā teritorijā vai piekļaujas tai. Zvejas tiesību izmantošana iekšējos ūdeņos, kas atrodas vairāku pašvaldību administratīvajās teritorijās vai robežojas ar tām, veicama saskaņā ar šo pašvaldību vienošanos.

(5) Lai attīstītu zivju resursu pārvaldīšanā iesaistīto valsts institūciju, pašvaldību un ieinteresēto nevalstisko organizāciju sadarbību, nodrošinātu konsultēšanās iespējas un tādējādi dotu ieguldījumu un uzlabotu Latvijas Republikas iekšējo un jūras piekrastes ūdeņu resursu ilgtspējīgu izmantošanu, tiek izveidota Latvijas iekšējo un jūras piekrastes ūdeņu resursu ilgtspējīgas izmantošanas un pārvaldības konsultatīvā padome. Šīs padomes nolikumu apstiprina Ministru kabinets.

(09.10.2008. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.12.2009., 16.06.2010. un 29.05.2014. likumu, kas stājas spēkā 26.06.2014.)

6. pants. Zvejas tiesības

(1) Latvijas Republikas ūdeņi zvejas tiesību jomā tiek iedalīti šādi:

- 1) publiskie ūdeņi (Civillikuma 1.pielikums), kuri ir valsts īpašumā un kuros zvejas tiesības pieder valstij, izņemot šā panta ceturtajā daļā noteiktās zvejas tiesības publiskajās upēs;
- 2) ūdeņi, kuros zvejas tiesības pieder valstij (Civillikuma 2. un 3.pielikums), ieskaitot tos ūdeņus, uz kuriem neattiecas Civillikuma 1., 2. un 3.pielikums, bet kuri nav arī privātā īpašumā;
- 3) privātie ūdeņi, uz kuriem neattiecas Civillikuma 2. un 3.pielikums un kuros zvejas tiesības pieder ūdeņu īpašniekam un tiek izmantotas saskaņā ar spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem.

(2) Zvejas tiesības Latvijas Republikas ekonomiskās zonas ūdeņos, kā arī citu Eiropas Savienības dalībvalstu ūdeņos, trešo valstu ūdeņos un starptautiskajos ūdeņos, kuros atbilstoši starptautisko zvejniecības organizāciju lēmumiem vai saskaņā ar Eiropas Savienības tiesību aktiem un starptautiskajiem līgumiem Latvijas Republikai ir iedalīta nozvejas kvota, iedalīto kvotu apjomā pieder Latvijas Republikai. Citu Eiropas Savienības dalībvalstu zvejas tiesības Latvijas Republikas ekonomiskās zonas ūdeņos tiek noteiktas attiecīgajos Eiropas Savienības tiesību aktos.

(3) Latvijas Republikas teritoriālajos ūdeņos zvejas tiesības pieder Latvijas Republikai, un tās tiek izmantotas saskaņā ar spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem.

(4) Zvejas tiesības publiskajās upēs pieder katram piekrastes zemes īpašniekam gar viņa īpašuma robežu tajā ūdeņu daļā, kas viņa zemei ir tuvāka nekā cita īpašnieka zemei, un tās tiek izmantotas saskaņā ar spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem.

(5) Zvejas tiesības privātajos ūdeņos (izņemot Civillikuma 2. un 3.pielikumā minētos) pieder ūdeņu īpašniekam, un tās tiek izmantotas saskaņā ar spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem.

(6) Šajā pantā minētās rūpnieciskās zvejas tiesības var izmantot, ja attiecīgajos ūdeņos vai to daļā ir brīvi nozvejas limiti vai zvejas rīku limita daļa rūpnieciskajai zvejai, kā arī brīvas rūpnieciskās zvejas vietas.

(7) Makšķerēšanas, vēžošanas un zemūdens medību tiesības izmantojamas saskaņā ar šā likuma 10.pantu.
(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.02.2000., 30.09.2004. un 29.05.2014. likumu, kas stājas spēkā 26.06.2014.)

7. pants. Zvejas tiesību nodošana

(1) *(Izslēgta ar 09.10.2008. likumu.)*

(2) Valsts un pašvaldības institūcijas valstij piederošās zvejas tiesības zvejniecību regulējošos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā var nodot (iznomāt) tādām personām, kuras veic pašpatēriņa zveju vai kuras saņēmušas speciālo atļauju (licenci) komercdarbībai attiecīgajos ūdeņos. Ministru kabinets izdod noteikumus par kārtību, kādā izsniedzamas speciālās atļaujas (licences) komercdarbībai zvejniecībā, kā arī par speciālās atļaujas (licences) izsniegšanu maksājamās valsts nodevas apmēru un maksāšanas kārtību.

(3) Privāto ūdeņu īpašnieks savas zvejas tiesības var nodot citām juridiskajām un fiziskajām personām, pamatojoties uz attiecīgu pilnvarojumu vai nomas līgumu.

(4) Pašvaldība, kuras administratīvajā teritorijā atrodas attiecīgā ūdenstilpe, izdod saistošos noteikumus, kuros paredz ūdenstilpes ekspluatācijas noteikumus, kas ir ūdenstilpes nomas līguma neatņemama sastāvdaļa, atspoguļo visus ar zveju, makšķerēšanu, vēžošanu, zemūdens medībām un citu saimniecisko darbību, kā arī ar vides un zivju resursu aizsardzību un atjaunošanu saistītos jautājumus. Zvejas tiesības komerczvejai un pašpatēriņa zvejai ūdenstilpēs var iznomāt atsevišķi vai ietvert ūdenstilpes nomas līgumā, ja ūdenstilpes noma paredz attiecīgā veida zveju. Iznomājot publiskās upes (upju posmus) un publiskos ezerus, paredz makšķerēšanas iespēju nodrošināšanu.

(5) Ūdenstilpju nomas un zvejas tiesību nomas un izmantošanas kārtību nosaka Ministru kabinets.

(6) Iznomājot zvejas tiesības, priekšroka ir tai komercsabiedrībai vai individuālajam komersantam, kas darbojas attiecīgās pašvaldības teritorijā, ir saistīts ar komerciālo zveju vai nodarbojas ar zivju resursu atražošanu un pavairošanu, pildījis iepriekš noslēgtā līguma nosacījumus un ievērojis zveju regulējošos noteikumus. Attiecīgā pašvaldība ir tiesīga daļu no zvejas tiesībām iznomāt pašpatēriņa zvejai fiziskajām personām, kuru deklarētā dzīvesvieta vai kurām piederošais nekustamais īpašums atrodas šīs pašvaldības administratīvajā teritorijā, ievērojot nosacījumu, ka publiskajos ūdeņos, kas norādīti Civillikuma 1.pielikumā, šai zvejai var iedalīt tikai zivju murdu limitu.

(7) Iznomātās zvejas tiesības nedrīkst nodot tālāk citām juridiskajām un fiziskajām personām.

(8) Zvejas tiesību nomas parauglīgumu apstiprina Ministru kabinets.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.10.1997., 18.10.2001., 30.09.2004., 26.05.2005., 09.10.2008., 16.06.2010. un 29.05.2014. likumu, kas stājas spēkā 26.06.2014. Sestās daļas otrajais teikums ar kuru noteikts, ka zvejas tiesību iznomāšanai pašpatēriņa zvejai publiskajos ūdeņos, kas norādīti Civillikuma 1.pielikumā, attiecīgā pašvaldība ir tiesīga iedalīt tikai murdu limitu, piemērojams ar 01.01.2015. Sk. Pārejas noteikumu 23.punktu)

8. pants. Iznomāto zvejas tiesību izmantošanas pārtraukšana

(1) Iznomāto zvejas tiesību izmantošanu var pārtraukt, ja:

- 1) zvejas tiesību nomnieks nepilda līguma noteikumus;
- 2) zvejas tiesību nomnieks pārkāpj spēkā esošos zveju regulējošos normatīvos aktus;
- 3) zvejas tiesību nomnieks pārkāpj šā likuma 7.panta septītās daļas noteikumus;

4) Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas atzinums vai institūta rekomendācijas paredz zvejas tiesību izmantošanas pārtraukšanu.

(2) Ja iznomātājs un nomnieks nevar vienoties par nomas līguma pārtraukšanas nosacījumiem, zvejas tiesību izmantošana šā panta pirmās daļas 1. un 2.punktā minētajos gadījumos tiek pārtraukta, pamatojoties uz tiesas spriedumu.

(3) Zvejas tiesību izmantošana šā panta pirmās daļas 3. un 4.punktā minētajos gadījumos tiek pārtraukta ar Zemkopības ministrijas vai attiecīgās pašvaldības vienpusēju lēmumu pēc Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas, Valsts vides dienesta ierosinājuma, un šis lēmums stājas spēkā Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā. Iesniegums vai pieteikums par lēmuma apstrīdēšanu vai pārsūdzēšanu neaptur tā darbību.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.10.1997., 17.02.2000., 19.06.2003., 30.09.2004., 26.05.2005., 09.10.2008., 01.12.2009. un 16.12.2010. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2011.)

9. pants. Tauvas josla

(1) Ar zvejas tiesību izmantošanu vai kuģošanu un citām ar to saistītām darbībām gar ūdeņu krastiem ir nosakāma tauvas josla. Tauvas josla nav jānosaka, ja privātie ūdeņi visā to platībā un tiem piegulošās sauszemes daļa pieder vienam un tam pašam īpašniekam un zvejas tiesības šajos ūdeņos nepieder valstij.

(2) Tauvas josla gar jūras piekrasti ir norobežojama ar speciālām zīmēm, zemes īpašumu plānos tā apzīmējama kā lietošanas tiesību ierobežojums.

(3) Gar upēm un ezeriem tauvas josla nav jānorobežo ar speciālām zīmēm; zemes īpašumu plānos tā apzīmējama kā lietošanas tiesību ierobežojums.

(4) Tauvas josla gar mākslīgi izbūvētiem kanāliem, hidrotehniskām būvēm un citām būvēm uz ūdens (mākslīgi izbūvēta tauvas josla) nosakāma saskaņā ar šo būvju plāniem. To uztur un apsaimnieko attiecīgie īpašnieki (lietotāji).

(5) Piekrastes zemes īpašniekiem ir tiesības lietot tauvas joslu, ciktāl šīs tiesības neierobežo šis likums, citi likumi un normatīvie akti.

(6) Tauvas joslas bezmaksas lietošana bez iepriekšējas saskaņošanas ar zemes īpašnieku ir paredzēta:

- 1) kājāmgājējiem;
- 2) zivju resursu un ūdeņu uzraudzībai un izpētei;
- 3) robežapsardzībai;
- 4) vides aizsardzības, ugunsdrošības un glābšanas pasākumu veikšanai.

(7) Pēc saskaņošanas ar zemes īpašnieku tauvas joslā ir atļauta:

- 1) laivu un kuģu piestāšana (izņemot zvejas uzraudzības dienesta laivas un kuģus, ja tie izmantoti, pildot dienesta pienākumus), to izkraušana un pagaidu uzglabāšana;
- 2) laivu un kuģu pārziemošana, būve un remonts;
- 3) zvejnieku apmetņu ierīkošana, atpūta, zvejas rīku žāvēšana un citas ar zveju saistītas darbības;
- 4) ūdenstūristu apmetņu ierīkošana.

(8) Šā panta sestajā un septītajā daļā minētās darbības drīkst veikt, ievērojot vides aizsardzības normas, bet pie robežas ūdenstilpēm — arī valsts robežas režīma prasības. Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes tauvas joslā laivu un kuģu pārziemošana, būve un remonts, kā arī zvejnieku un ūdenstūristu apmetņu ierīkošana atļauta, ja tas nav pretrunā ar vietējās pašvaldības teritorijas plānojumu.

(9) Dabiskās tauvas joslas platums ir:

- 1) gar privāto ūdeņu krastiem — 4 metri;

2) gar pārējo ūdeņu krastiem — 10 metru;

3) gar jūras piekrasti — 20 metru.

(10) Zemkopības ministrija tauvas joslas platumu zvejas vajadzībām un Satiksmes ministrijas Jūrmieciņas departaments — kuģošanas vajadzībām var noteikt arī šaurāku vai platāku, tomēr tas nedrīkst pārsniegt 40 metrus.

(11) Mākslīgi izbūvētās tauvas joslas platums tiek noteikts attiecīgās būves plānā.

(12) Tauvas joslas platums tiek skaitīts:

1) gar upju un ezeru lēzeniem krastiem — no normālās ūdenslīnijas;

2) gar upju un ezeru kraujiem krastiem — no krasta nogāžu augšmalas, turklāt tauvas joslas platumā ietilpst arī zeme no ūdenslīmeņa līdz krasta nogāzei un pati nogāze;

3) jūras piekrastē — no tās vietas, kuru sasniedz jūras augstākās bangas.

(13) Piekrastes pilsētās vai biezi apdzīvotās vietās zvejas tiesību izmantošanai un kuģošanai (ja tāda tur atļauta) tauvas joslu lieto, ievērojot tādus pašus noteikumus kā neapdzīvotās vietās, bet, ja krastmalas apbūvētas ar ēkām tādā mērā, ka nav iespējams izmantot visu šā panta deviņajā daļā noteikto platumu, gar ūdeņu krastu atstājama tik plata tauvas josla, lai nodrošinātu ērtu braukšanu pa krastu, ja nepieciešams, izvērtējot atsevišķi katru konkrēto apbūvi.

(14) Atsevišķos gadījumos, kad pilsētās vai biezi apdzīvotās vietās izbūvē mākslīgās piekrastes, attiecīgo pašvaldību uzdevums ir ierīkot zvejas tiesību izmantošanas (ja tāda tur atļauta) un kuģošanas (ja tāda tur atļauta) vajadzībām ērti pieejamās vietās un piebraucamo ceļu tuvumā tauvas joslas vietā piemērota garuma un platuma piestātnes un uzturēt tās labā stāvoklī un lietošanai derīgas.

(15) Ja dabiski mainās ūdenslīnija, atbilstoši jaunajai ūdenslīnijai mainās arī tauvas josla. Gadījumos, kad upes gultni groza ar mākslīgiem regulēšanas darbiem, ja nepieciešams, zemes gabali jaunām gultnēm un tauvas joslai atsavināmi uz vispārēja pamata saskaņā ar nekustamās mantas piespiedu atsavināšanas normām.

(16) Šā panta noteikumi neattiecas uz ostas teritoriju, kuras robežas noteiktas saskaņā ar "Likuma par ostām" 3.pantu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.10.1997., 17.02.2000., 18.10.2001., 19.06.2003., 30.09.2004., 09.10.2008., 01.12.2009. un 29.05.2014. likumu, kas stājas spēkā 26.06.2014.)

III nodaļa Zveja

10.pants. Makšķerēšana, vēžošana un zemūdens medības

(1) Fiziskā persona, ievērojot makšķerēšanu un vēžošanu regulējošos noteikumus, ir tiesīga tai noteiktās makšķerēšanas vai vēžošanas tiesības izmantot visos Latvijas Republikas ūdeņos, ja tajos kāds no minētajiem zivju vai vēžu ieguves veidiem nav aizliegts, izņemot ezerus, kuri ir privātā īpašumā un kuros zvejas tiesības nepieder valstij.

(2) Fiziskā persona, ievērojot zemūdens medības regulējošos noteikumus, ir tiesīga tai noteiktās zemūdens medību tiesības izmantot Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes ūdeņos, privātajos ezeros, kur tas tiek atļauts atbilstoši šā panta trešās daļas nosacījumiem, kā arī tādos ūdeņos, kuros saskaņā ar šā panta ceturtajā un piektajā daļā noteikto ir ieviestas licencētās zemūdens medības. Ministru kabinets, izdodot šā likuma 13.panta pirmās daļas 3.punktā minētos noteikumus, ir tiesīgs noteikt arī citus, šajā panta daļā neminētus ūdeņus, kuros ir atļautas zemūdens medības.

(3) Īpašnieks, kam pieder privāts ezers, kurā zvejas tiesības nepieder valstij, izvieto pie ezera attiecīgu privātīpašuma norādi, un makšķerēšana, vēžošana un zemūdens medības tajā atbilstoši makšķerēšanas, vēžošanas un zemūdens medību noteikumiem vai šā panta ceturtajā daļā minētajā gadījumā atbilstoši licencētās makšķerēšanas, vēžošanas un zemūdens medību noteikumiem var notikt tikai ar īpašnieka atļauju.

(4) Ja makšķerēšanai, vēžošanai vai zemūdens medībām konkrētos ūdeņos vai to daļā attiecībā uz vērtīgu zivju un vēžu sugām pastāvīgi vai uz laiku tiek noteikts ieguves apjoma vai ieguves rīku limits vai zivju un vēžu ieguves kārtība, kas atšķiras no makšķerēšanas, vēžošanas un zemūdens medību noteikumos paredzētās kārtības, makšķerēšanas, vēžošanas un zemūdens medību tiesības tajos var izmantot tikai ar īpašām atļaujām (licencēm), ievērojot konkrētajai ūdenstilpei saskaņā ar normatīvajiem aktiem par licencēto makšķerēšanu, licencēto vēžošanu un licencētajām zemūdens medībām izstrādāto licencētās makšķerēšanas, vēžošanas vai zemūdens medību nolikuma noteikumus.

(5) Pašvaldība izdod saistošos noteikumus par licencēto makšķerēšanu, licencēto vēžošanu vai licencētajām zemūdens medībām tās administratīvajā teritorijā esošajos ūdeņos, ja saskaņā ar normatīvajiem aktiem par licencēto makšķerēšanu, licencēto vēžošanu un licencētajām zemūdens medībām šajos ūdeņos paredzēta makšķerēšanas, vēžošanas vai zemūdens medību tiesību izmantošana ar īpašām atļaujām (licencēm).

(6) Šā panta noteikumus nepiemēro zivju un vēžu ieguvei ūdeņos, kas tiek izmantoti tikai specializētai zivkopībai un mākslīgai zivju pavairošanai, tai skaitā mākslīgai zivju pavairošanai pielāgotiem privātajiem ezeriem, kuros zvejas tiesības nepieder valstij.

(29.05.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.06.2014.)

11. pants. Rūpnieciskā zveja

(1) Tiesības nodarboties ar rūpniecisko zveju Latvijas Republikas ūdeņos (ja rūpnieciskā zveja tajos ir atļauta) Latvijas Republikas juridiskās un fiziskās personas iegūst, pamatojoties uz zvejas tiesību nomas līgumu ar valsts vai pašvaldības institūciju par zvejas tiesību nodošanu (iznomāšanu) un saņemot zvejas atļauju (licenci) vai neslēdzot zvejas tiesību nomas līgumu, ja zveja tiek veikta saskaņā ar Ministru kabineta noteikumiem par licencēto rūpniecisko zveju un noteikumiem par zvejas tiesību izmantošanu privātajos ūdeņos. Eiropas Savienības tiesību aktos paredzētās citu Eiropas Savienības dalībvalstu tiesības nodarboties ar rūpniecisko zveju Latvijas Republikas ekonomiskās zonas ūdeņos šo valstu juridiskās un fiziskās personas iegūst atbilstoši attiecīgo Eiropas Savienības dalībvalstu normatīvo aktu prasībām.

(2) Priekšroka saņemt zvejas atļauju (licenci) ir tai komercsabiedrībai vai individuālajam komersantam, kas darbojas attiecīgās pašvaldības teritorijā, ir saistīts ar komerciālo zveju, kā arī tam attiecīgās pašvaldības iedzīvotājam, kas nodarbojas ar pašpatēriņa zveju, ja komercsabiedrība, individuālais komersants vai attiecīgās pašvaldības iedzīvotājs ir ievērojis zveju regulējošos noteikumus.

(3) Valsts vides dienests izsniedz zvejas atļauju (licenci) atbilstoši iedalītajiem zvejas limitiem, kā arī zvejai īpašos nolūkos (zivkopība, aklimatizācija, kontrolzveja, melioratīvā un cita veida zveja) un zinātniskās izpētes nolūkos.

(4) Latvijas Republikai iedalītais kopējais pieļaujamo nozvejas apjoms teritoriālajos ūdeņos un ekonomiskās zonas ūdeņos, kā arī citu Eiropas Savienības dalībvalstu ūdeņos un starptautiskajos ūdeņos vai to trešo valstu ūdeņos, ar kurām Eiropas Savienībai ir noslēgti nolīgumi zivsaimniecības jomā, noteikts Eiropas Savienības tiesību aktos. Kopējo pieļaujamo nozvejas apjomu (nozvejas kvotu) Latvijas Republikas teritoriālajos ūdeņos un ekonomiskās zonas ūdeņos sadala zvejai Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes ūdeņos un zvejai aiz piekrastes ūdeņiem. Ūdeņu dalījumu piekrastes ūdeņos un ūdeņos aiz piekrastes ūdeņiem nosaka atbilstoši normām, kas noteiktas Ministru kabineta noteikumos par rūpniecisko zveju teritoriālajos ūdeņos un ekonomiskās zonas ūdeņos. No Latvijas Republikai noteiktā kopējā pieļaujamā nozvejas apjoma zvejai piekrastē iedala šādu nozvejas apjomu:

- 1) brētliņu zvejai Baltijas jūrā — ne mazāk par 0,04 procentiem;
- 2) brētliņu zvejai Rīgas jūras līcī — ne mazāk par 0,6 procentiem;
- 3) lašu zvejai — ne mazāk par 6 procentiem;
- 4) mencu zvejai Baltijas jūras austrumu daļā — ne mazāk par 3 procentiem;
- 5) reņģu zvejai Baltijas jūrā — ne mazāk par 4 procentiem;
- 6) reņģu zvejai Rīgas jūras līcī — ne mazāk par 15 procentiem.

(4¹) Kopējo nozvejas apjoma limitu, nozvejas apjoma limitu atsevišķām zivju sugām un zvejas rīku skaita limitu sadalījumā pa ūdenstilpēm Latvijas Republikas iekšējos ūdeņos un to izmantošanas kārtību nosaka Ministru kabinets.

(4²) Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes ūdeņos iedalāmo zvejas rīku skaita limitu vai nozvejas apjoma limitu, kas attiecas uz pašvaldībām, kuru administratīvās teritorijas robežojas ar šiem ūdeņiem, kā arī šo limitu

izmantošanas kārtību, ievērojot šā panta ceturto daļu un saskaņā ar Eiropas Savienības zvejniecību regulējošiem tiesību aktiem nosaka Ministru kabinets.

(4³) Institūts nodrošina zinātniskā pamatojuma sniegšanu kopējā nozvejas apjoma limita, nozvejas apjoma limita atsevišķām zivju sugām un zvejas rīku limita noteikšanai šā panta 4.¹ daļā paredzēto normatīvo aktu projektu izstrādāšanā un zinātniskā pamatojuma sniegšanu kopējā nozvejas apjoma limita un zvejas rīku limita noteikšanai šā panta 4.² daļā paredzēto normatīvo aktu projektu izstrādāšanā.

(4⁴) Institūts atbilstoši savai kompetencei ik gadu sagatavo un līdz 15.oktobrim iesniedz Zemkopības ministrijai novērtējuma ziņojumu par Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes ūdeņos noteiktā nozvejas apjoma izmantošanas iespējām. Ja ziņojumā norādīts, ka Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes ūdeņos noteiktais nozvejas apjoms līdz kārtējā gada beigām netiks pilnībā izmantots, Zemkopības ministrija attiecīgajā gadā neizmantoto nozvejas apjomu iedala zvejai aiz piekrastes ūdeņiem.

(5) Zvejas limitu juridiskajām un fiziskajām personām var noteikt kā nozvejas apjomu, zvejas kuģu vai zvejas rīku skaitu un veidu, kā arī kā zvejas periodus vai zvejas dienu skaitu.

(5¹) Zemkopības ministrija juridiskajām un fiziskajām personām iznomāto zvejas tiesību izmantošanai iedala zvejas limitu Baltijas jūrā un Rīgas jūras līcī aiz piekrastes ūdeņiem, kā arī citu Eiropas Savienības dalībvalstu ūdeņos un starptautiskajos ūdeņos vai trešo valstu ūdeņos, ar kurām Eiropas Kopienai ir noslēgti nolīgumi zivsaimniecības jomā.

(5²) Pašvaldība juridiskajām un fiziskajām personām iznomāto zvejas tiesību izmantošanai iedala zvejas rīku skaita limitu vai nozvejas apjoma limitu Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes ūdeņos un zvejas rīku skaita limitu, kā arī nozvejas apjoma limitu atsevišķām zivju sugām Latvijas Republikas iekšējos ūdeņos.

(6) Ja pieļaujama nozvejas apjoms, zvejas rīku skaits vai rūpnieciskās zvejas vietu skaits nav pietiekams, lai nodrošinātu attiecīgos ūdeņos vai to daļā juridiskajām un fiziskajām personām ar Civillikumu noteikto vai iznomāto zvejas tiesību izmantošanu, kā arī apmierinātu juridisko un fizisko personu iesniegtos lūgumus par zvejas tiesību nomas līgumu noslēgšanu, var organizēt zvejas tiesību nomas vai zvejas atļauju (licenču) izsoli.

(7) Izsoli var organizēt gan juridiskajām un fiziskajām personām, kurām saskaņā ar šā likuma 7.panta sesto daļu ir dodama priekšroka zvejai attiecīgos ūdeņos vai to daļā (slēgtā izsole), gan visiem interesentiem (atklātā izsole) uz atlikušo nozvejas apjomu, zvejas rīku un zvejas vietu skaitu.

(8) Rūpnieciskā zveja veicama saskaņā ar attiecīgām Eiropas Savienības tiesību aktu prasībām, rūpnieciskās zvejas noteikumiem un citām rūpniecisko zveju regulējošām normām.

(9) Šā panta noteikumus nepiemēro zivju un vēžu ieguvei ūdeņos, kas tiek izmantoti tikai specializētai zivkopībai un mākslīgai zivju pavairošanai, tai skaitā mākslīgai zivju pavairošanai pielāgotiem privātajiem ezeriem, kuros zvejas tiesības nepieder valstij.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.10.1997., 17.02.2000., 18.10.2001., 19.06.2003., 30.09.2004., 26.05.2005., 09.10.2008., 01.12.2009. 16.06.2010. un 29.05.2014. likumu, kas stājas spēkā 26.06.2014. 4.¹, 4.³, 5.² daļas jaunā redakcija stājas spēkā 01.01.2015. Sk. Pārejas noteikumu 25.punktu)

12. pants. Zveja īpašos nolūkos un zinātniskās izpētes nolūkos

(1) Zveju īpašos nolūkos (zivkopība, aklimatizācija, kontrolzveja, melioratīvā un cita veida zveja) un zinātniskās izpētes nolūkos veic, pamatojoties uz institūtā un Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijā saskaņotiem ūdenstilpes ekspluatācijas noteikumiem, zivsaimniecības programmām vai projektiem, kas pamatoti ar zinātniskām rekomendācijām, kuras nosaka šādas zvejas nepieciešamību. Zivsaimniecības programmas zvejai īpašos nolūkos un zinātniskās izpētes nolūkos, kuras saskaņā ar zinātniskām rekomendācijām paredzēts veikt institūta darbības un funkciju nodrošināšanai, papildus saskaņo ar Zemkopības ministriju. Zvejai īpašos nolūkos atļauts izmantot tikai konkrētajā zivsaimniecības programmā vai projektā paredzētos zvejas rīkus programmā vai projektā paredzēto zivju sugu ieguvei. Veicot šādu zveju, ievēro atbilstoši zvejniecību regulējošiem normatīvajiem aktiem noteiktos aizliegumus attiecībā uz projektā vai programmā neminētu zivju sugu ieguvī.

(2) Publiskajos ūdeņos un ūdeņos, kuros zvejas tiesības pieder valstij, zveja īpašos nolūkos un zinātniskās pētniecības nolūkos veicama pēc pieteikšanas Valsts vides dienestam un pamatojoties uz darbu grafiku, kas saskaņots ar pašvaldību, kuras administratīvajā teritorijā atrodas un kurai piekļaujas attiecīgie ūdeņi, bet privātajos ūdeņos, kuros zvejas tiesības nepieder valstij, — pamatojoties uz darbu grafiku, kas saskaņots ar ūdeņu īpašnieku.

(3) Pirms uzsākt zveju īpašos nolūkos vai zinātniskās izpētes nolūkos, tās veicējs informē attiecīgo Valsts vides dienestu.

(4) Ministru kabinets izdod noteikumus par atļaujas (licences) izsniegšanas kārtību zvejai īpašos nolūkos un zinātniskās izpētes nolūkos.

(5) Zvejai īpašos nolūkos izmantojamo zvejas rīku skaits (limits) netiek ieskaitīts kopējā zvejas rīku skaitā (limitā).

(6) Zvejai zinātniskās izpētes nolūkos izmantojamo zvejas rīku skaits (limits) tiek ieskaitīts kopējā zvejas rīku skaitā (limitā), ja zveja tiek veikta Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes ūdeņos un iekšējos ūdeņos, izņemot gadījumus, kad zveju veic institūts vai cita zinātniskās pētniecības institūcija.

(19.06.2003. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 30.09.2004., 09.10.2008., 01.12.2009., 16.06.2010., 16.12.2010. un 29.05.2014. likumu, kas stājas spēkā 26.06.2014.)

13. pants. Zvejas, zvejas tiesību nomas un zvejas tiesību izmantošanas noteikumi un nozvejoto zivju aprītes kontroles noteikumi

(1) Ministru kabinets izdod šādus zvejas noteikumus un nozvejoto zivju aprītes (izkraušana, transportēšana, tirdzniecība, uzglabāšana un ražošana) kontroles noteikumus:

- 1) noteikumus par rūpniecisko zveju teritoriālajos ūdeņos un ekonomiskās zonas ūdeņos;
- 2) noteikumus par rūpniecisko zveju iekšējos ūdeņos;
- 3) makšķerēšanas, vēžošanas un zemūdens medību noteikumus;
- 4) noteikumus par nozvejoto zivju izkraušanas kontroli;
- 5) noteikumus par zivju tirdzniecības un transporta objektu, noliktavu un ražošanas telpu pārbaudi.

(2) Ministru kabinets izdod šādus noteikumus par zvejas tiesību nomu un zvejas tiesību izmantošanu:

- 1) noteikumus par ūdenstilpju un rūpnieciskās zvejas tiesību nomu un zvejas tiesību izmantošanas kārtību;
- 2) noteikumus par zvejas tiesību izmantošanu privātajos ūdeņos;
- 3) noteikumus par licencētās rūpnieciskās zvejas kārtību;
- 4) noteikumus par licencētās makšķerēšanas, vēžošanas un zemūdens medību kārtību.

(17.02.2000. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 29.05.2014. likumu, kas stājas spēkā 26.06.2014.)

IV nodaļa Nozvejas uzskaitē, zvejas regulēšana un ierobežojumi

14. pants. Pienākums sniegt informāciju par darbībām, kas saistītas ar zveju

(1) Juridiskajām un fiziskajām personām, kas nodarbojas ar rūpniecisko zveju, ir pienākums sniegt ziņas par nozveju tādā kārtībā un tādos termiņos, kādi noteikti zvejas tiesību nomas līgumā un rūpnieciskās zvejas noteikumos. Ja juridiskās vai fiziskās personas īpašumā ir trešajā valstī reģistrēts kuģis un šī persona nodarbojas ar zveju vai tās īpašumā ir tādas komercsabiedrības daļas (akcijas), kurai pieder trešajā valstī reģistrēts kuģis, un šī komercsabiedrība nodarbojas ar zveju, minētā persona, kā arī nodarbinātais, kas ar zvejniecību saistītas darbības veic uz trešajā valstī reģistrēta kuģa, mēneša laikā pēc kuģa zvejas darbības vai darba attiecību uzsākšanas par to informē Valsts vides dienestu.

(2) Informācija par zveju, zvejas pārkāpumiem, zivju izkraušana, zivju cenām, zvejas kuģu sarakstiem un zvejnieku un zivju pircēju reģistrāciju tiek apkopota Latvijas zivsaimniecības integrētajā kontroles un informācijas sistēmā, kas reģistrēta valsts informācijas sistēmu reģistrā. Nepieciešamo informāciju sistēmas datubāzes nodrošināšanai sniedz

Valsts vides dienests, Ceļu satiksmes drošības direkcija, Latvijas Jūras administrācija un institūts.

(3) Zemkopības ministrija koordinē šā panta otrajā daļā minētās informācijas nosūtīšanu attiecīgajām Eiropas Savienības institūcijām saskaņā ar Eiropas Savienības tiesību aktu prasībām, kā arī pārrauga zvejas kuģu kopējās dzinēju jaudas un kopējās tonnāžas atbilstību Latvijai kā Eiropas Savienības dalībvalstij noteiktajiem robežlīmeņiem.

(4) Zemkopības ministrija nodrošina, lai šā panta otrajā daļā noteiktā un informācijas sistēmā apkopotā informācija, kā arī Valsts vides dienesta, Lauku atbalsta dienesta, pašvaldību un institūta apkopotā informācija par zivju resursu izmantošanu, tai skaitā par makšķerēšanu, vēžošanu un zemūdens medībām, iznomātajām un izmantotajām rūpnieciskās zvejas tiesībām un publisko ūdenstilpju nomu, atbilstoši normatīvajiem aktiem par informācijas atklātību ir publiski pieejama Zemkopības ministrijas un tās padotībā esošas iestādes tīmekļa vietnē.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.02.2000., 30.09.2004., 26.05.2005., 09.10.2008., 01.12.2009., 16.06.2010. un 29.05.2014. likumu, kas stājas spēkā 26.06.2014.)

15. pants. Zvejas regulēšana

(1) Rūpniecisko zveju Latvijas Republikas ūdeņos regulē, nosakot ikgadēji pieļaujamo nozvejas apjomu, zvejas kuģu, zvejas rīku skaitu un to veidu, kā arī citus zvejas regulēšanas pasākumus, kas pamatojas uz zinātnisko ekspertīžu atzinumiem un zinātniskiem ieteikumiem, starptautisko zvejniecības organizāciju rekomendācijām, Eiropas Savienības tiesību aktu prasībām un rūpnieciskās zvejas noteikumiem.

(2) Šā likuma 13.panta pirmās daļas 3.punktā minētie noteikumi reglamentē kārtību, kādā fiziskā persona izmanto makšķerēšanas, vēžošanas un zemūdens medību tiesības, kā arī makšķerēšanas, vēžošanas un zemūdens medību rīkus, to lietošanas nosacījumus, vietu un laiku, kur un kad zivju un vēžu ieguve ir aizliegta, pieļaujamo loma lielumu, zivju un vēžu garumu, makšķernieka, vēžotāja un zemūdens mednieka pienākumus un atbildību, kā arī nosaka, kādos gadījumos un kādās atšķirības robežās pašvaldība tās administratīvajā teritorijā esošajos ūdeņos var noteikt papildu nosacījumus zivju un vēžu ieguves kārtībai. Īpašās prasības vēžošanas un zemūdens medību rīku lietošanai norāda atsevišķās minēto noteikumu nodaļās.

(3) Šā likuma 13.panta otrās daļas 4.punktā minētie noteikumi reglamentē licencētās makšķerēšanas, licencētās vēžošanas un licencēto zemūdens medību ieviešanu, to organizētāja pienākumus, kontroles prasības, kārtību, kādā nosakāma maksa par licencēm, un no licenču pārdošanas iegūto līdzekļu sadalījumu, kā arī prasības licencētās makšķerēšanas, licencētās vēžošanas vai licencēto zemūdens medību nolikumu izstrādei un šo nolikumu saskaņošanas un apstiprināšanas kārtību.

(01.10.1997. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.02.2000., 30.09.2004. un 29.05.2014. likumu, kas stājas spēkā 26.06.2014.)

16. pants. Zvejas tiesību izmantošanas ierobežojumi

(1) Lai nodrošinātu zivju resursu saglabāšanu un aizsardzību, Zemkopības ministrija, pamatojoties uz Eiropas Savienības tiesību aktu prasībām, kā arī zinātniskajām vai Dabas aizsardzības pārvaldes rekomendācijām, pēc saskaņošanas ar Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministriju var noteikt zvejas, makšķerēšanas, vēžošanas un zemūdens medību tiesību izmantošanu regulējošus pasākumus uz konkrētu laiku, ierobežot vai pilnīgi apturēt šo tiesību izmantošanu atsevišķos ūdeņos vai to daļā un ierosināt, lai ūdeņos un tauvas joslā tiek pārtraukta tāda darbība, kas negatīvi ietekmē ūdeņu hidroloģisko režīmu, piesārņo ūdeņus vai tauvas joslu, maina ūdens līmeni ūdenstilpē vai rada citus zivju resursiem nelabvēlīgus apstākļus, kā arī noteikt zivju un vēžu ieguvi regulējošus un limitējošus pasākumus ūdeņos vai to daļā, kur tiek veikta zveja zivju atražošanas valsts iepirkuma vajadzībām.

(2) Rūpnieciskā zveja ar tīkliem sestdienās, svētdienās un svētku dienās no ledus brīvajā zvejas sezonā ir aizliegta visos publiskajos ezeros, izņemot atsevišķus publiskos ezerus (to daļas). Šo atsevišķo publisko ezeru sarakstu un kārtību, kādā tajos veicama rūpnieciskā zveja ar tīkliem, reglamentē Ministru kabineta noteikumi par rūpniecisko zveju iekšējos ūdeņos.

(3) Rūpnieciskā zveja, izņemot zušu, stagaru, ezera salaku un vīķu specializētu zveju un zveju īpašos nolūkos un zinātniskās izpētes nolūkos saskaņā ar šā likuma 12.pantu, ir aizliegta šādos publiskajos ezeros: Alūksnes ezerā — Alūksnes novada Alūksnes pilsētā un Jaunalūksnes pagastā; Āraišu ezerā — Amatas novada Drabešu pagastā; Babītes ezerā — Babītes novada Babītes pagastā un Salas pagastā; Balvu ezerā — Balvu novada Kubuļu pagastā; Cirmas ezerā — Ludzas novada Cirmas pagastā; Dagdas ezerā — Dagdas novada Asūnes pagastā; Dūņezērā — Ādažu novadā; Dzirnēzērā — Carnikavas novadā; Juglas ezerā — Rīgas pilsētā; Kaunatas ezerā — Rēzeknes novada Kaunatas pagastā; Ķīšezerā — Rīgas pilsētā; Lielajā Baltezerā — Ādažu un Garkalnes novadā; Lielajā Nabas ezerā — Kuldīgas novada Padures pagastā; Lielauces ezerā — Auces novada Lielauces pagastā; Līlastes ezerā — Ādažu novadā; Limbažu Lielezerā — Limbažu novada Limbažu pilsētā un Limbažu pagastā; Mazajā Baltezerā — Ādažu

novadā; Mazajā Ludzas ezerā — Ludzas novada Ludzas pilsētā; Mazajā Nabas ezerā — Kuldīgas novada Padures pagastā; Rēzeknes ezerā — Rēzeknes pilsētā; Salas ezerā — Madonas novada Madonas pilsētā; Slokas ezerā — Jūrmalas pilsētā; Viesītes ezerā — Viesītes novada Viesītes pagastā; Viļakas ezerā — Viļakas novada Viļakas pilsētā; Virtūkšņa (Vertūkšņas) ezerā — Rēzeknes novada Lūznavas pagastā; Zosnas ezerā — Rēzeknes novada Lūznavas pagastā. Rūpnieciskā zveja ar tīkliem aizliegta šādos publiskajos ezeros: Feimaņu ezerā — Rēzeknes novada Feimaņu pagastā un Riebiņu novada Rušonas pagastā; Lielajā Ludzas ezerā — Ciblas novada Zvirgzdenes pagastā; Liepājas ezerā — Nīcas novada Nīcas pagastā un Otaņķu pagastā, Liepājas pilsētā un Grobiņas novada Grobiņas pagastā; Papes ezerā — Rucavas novada Rucavas pagastā.

(4) Visās upēs un kanālos ir aizliegta rūpnieciskā zveja, izņemot zušu, nēģu un stagaru specializētu zveju, zveju īpašos nolūkos un zinātniskās izpētes nolūkos saskaņā ar šā likuma 12.pantu, kā arī zveju ar zivju mурdiem Daugavā (arī tās ūdenskrātuvēs) un Buļļupē, kur to var veikt, ievērojot Ministru kabineta noteikumus par rūpniecisko zveju iekšējos ūdeņos un Ministru kabineta noteikumus par rūpnieciskās zvejas limitiem un to izmantošanas kārtību iekšējos ūdeņos.

(5) Pašvaldība, lai saglabātu zivju resursus, kā arī attīstītu rekreācijas nolūkos veicamas darbības publiskajos ūdeņos (Civillikuma 1.pielikums), kuri atrodas tās administratīvajā teritorijā, pēc institūta ekspertu novērtējuma saņemšanas un saskaņošanas ar Zemkopības ministriju un Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministriju var aizliegt rūpniecisko zveju.

(6) Lēmums par šā panta pirmajā un piektajā daļā paredzēto pasākumu, ierobežojumu vai aizliegumu noteikšanu stājas spēkā Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā. Iesniegums vai pieteikums par lēmuma apstrīdēšanu vai pārsūdzēšanu neaptur tā darbību.

(7) Lai novērstu zvejas rīku nereglamentētu izmantošanu Latvijas Republikas ūdeņos, Ministru kabinets izdod noteikumus par zvejas tīklu tirdzniecību un aprīti.

(19.06.2003. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 30.09.2004., 26.05.2004., 09.10.2008., 01.12.2009., 16.06.2010., 16.12.2010. un 29.05.2014. likumu, kas stājas spēkā 26.06.2014.)

17. pants. Aizliegtās zvejas metodes, rīki un līdzekļi

(1) Zvejā nav atļauts izmantot tādas metodes, zvejas rīkus un līdzekļus, kas ir aizliegti vai arī nav paredzēti Eiropas Savienības tiesību aktos vai Latvijas normatīvajos aktos.

(2) Zvejai īpašos nolūkos (zivkopība, aklimatizācija, kontrolzveja, melioratīvā un cita veida zveja) un zinātniskās izpētes nolūkos pēc saskaņošanas ar Zemkopības ministriju un Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministriju var atļaut izmantot zvejas metodes, rīkus un līdzekļus, kas nav paredzēti attiecīgā zvejas veida noteikumos, norādot tos zvejas atļaujā (licencē). Ja zveja paredzēta ūdeņos, kas atrodas attiecīgās pašvaldības administratīvajā teritorijā, šāda zveja saskaņojama arī ar attiecīgo pašvaldību.

(3) Rūpnieciskajā zvejā īpaši aizsargājamās dabas teritorijās esošās ūdenstilpēs aizliegts izmantot zivju vadu, ja vien saskaņā ar šā likuma 12.pantu nav nepieciešama zveja īpašos nolūkos un zinātniskās izpētes nolūkos. Citās ūdenstilpēs zveja ar zivju vadu notiek pēc to pašvaldību ierosinājuma, kuru administratīvajā teritorijā atrodas ūdenstilpe, ievērojot normatīvos aktus par rūpnieciskās zvejas limitiem un to izmantošanas kārtību iekšējos ūdeņos. Limits zvejai ar zivju vadu nosakāms kā proporcionāla daļa no kopējā ūdenstilpei paredzētā zvejas rīku limita.

(4) (Izslēgta ar 30.09.2004. likumu.)

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 18.10.2001., 19.06.2003., 30.09.2004., 26.05.2005., 09.10.2008., 16.12.2010. un 29.05.2014. likumu, kas stājas spēkā 26.06.2014.)

V nodaļa Zivju resursu aizsardzība un uzraudzība

18. pants. Zivju resursu aizsardzības un uzraudzības institūcijas

Latvijas Republikas iekšējo ūdeņu, teritoriālo ūdeņu un ekonomiskās zonas ūdeņu zivju resursu aizsardzību un uzraudzību veic Valsts vides dienests un Dabas aizsardzības pārvalde, kā arī Valsts vides dienesta pilnvarota persona — sabiedriskais vides inspektors Latvijas Republikas iekšējos ūdeņos un jūras piekrastē un pašvaldības pilnvarota persona — attiecīgās pašvaldības administratīvajā teritorijā.

(09.10.2008. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2009.)

19. pants. Zivju resursu aizsardzības un uzraudzības institūciju tiesības

(1) Valsts vides dienests ir tiesīgs likumos un zvejniecību regulējošos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā veikt zvejas pārbaudi visos Latvijas Republikas ūdeņos (arī privātajos ūdeņos), kontrolēt zivju izkraušanu, kā arī pārbaudīt tirdzniecības un transporta objektus, jebkuras noliktavas un ražošanas telpas, ja ir pamats domāt, ka tiek tirgotas, pārvadātas, uzglabātas vai pārstrādātas nelikumīgi iegūtas zivis, kā arī, ievērojot Eiropas Savienības tiesību aktu prasības, veikt šādu pārbaudi un kontroli uz Latvijas kuģiem, kas zvejo Eiropas Savienības dalībvalstu, trešo valstu un starptautiskajos ūdeņos.

(2) Valsts vides dienests ir tiesīgs savas kompetences ietvaros veikt šādas darbības:

- 1) izsniegt zvejas atļaujas (licences);
- 2) sastādīt administratīvos protokolus un uzlikt administratīvos sodus, tai skaitā apturēt zvejas atļaujas (licences) izmantošanu vai to anulēt;
- 3) izņemt un konfiscēt zivis, kas iegūtas, pārkāpjot to ieguves noteikumus;
- 4) pārkāpumu gadījumos piemērot Eiropas Savienības tiesību aktos par kopējo zivsaimniecības politiku noteikto soda punktu sistēmu;
- 5) pieprasīt, lai tiek atlīdzināti zivju resursiem nodarītie zaudējumi;
- 6) ar Zvejas pārraudzības centra starpniecību uzraudzīt Latvijas zvejas kuģu zvejas darbību;
- 7) veikt citas darbības saskaņā ar Eiropas Savienības tiesību aktiem, maksšķerēšanas un rūpnieciskās zvejas noteikumiem.

(²¹) Dabas aizsardzības pārvalde savas kompetences ietvaros ir tiesīga pārkāpumu gadījumos sastādīt administratīvos protokolus un uzlikt administratīvos sodus, izņemt un konfiscēt zivis un pieprasīt, lai tiek atlīdzināti zivju resursiem nodarītie zaudējumi.

(3) Ja zveja tiek veikta citu Eiropas Savienības dalībvalstu ūdeņos, trešo valstu ūdeņos vai starptautiskajos ūdeņos, kuros atbilstoši starptautisko zvejniecības organizāciju lēmumiem vai saskaņā ar Eiropas Savienības tiesību aktiem un starptautiskiem līgumiem Latvijas Republikai ir iedalīta nozvejas kvota, Valsts vides dienests var veikt visas šā panta otrajā daļā paredzētās darbības gadījumos, kad tas konstatējis šos pārkāpumus, vai gadījumos, kad saņemti citu valstu vai starptautisko zvejniecības organizāciju zivju resursu aizsardzības institūciju sastādīti pārkāpumu protokoli vai citi pārkāpumu fiksējoši oficiāli dokumenti.

(4) Pašvaldības pilnvarotas personas attiecīgās pašvaldības administratīvajā teritorijā un Valsts vides dienesta pilnvarotas personas — sabiedriskie vides inspektori ūdenstilpēs un to tiešā tuvumā ir tiesīgi pārbaudīt lomu un zvejā izmantotos rīkus, kā arī pārkāpumu gadījumos savas kompetences ietvaros sastādīt administratīvos protokolus, nosūtīt tos izskatīšanai attiecīgajai kompetentajai institūcijai un normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā izņemt nelikumīgi iegūtās zivis, kā arī izmantotos zvejas rīkus un līdzekļus.

(5) Valsts vides dienesta inspektori ir tiesīgi iznīcināt nelikumīgi izmantotos aizliegtos zvejas rīkus un līdzekļus un nelikumīgi izmantotos nemarkētos zvejas tīklus, bet pašvaldības pilnvarotas personas, ja tās nav sabiedriskie vides inspektori, ir tiesīgas to darīt attiecīgas pašvaldības administratīvajā teritorijā.

(6) Ministru kabinets nosaka šā panta piektajā daļā minēto zvejas rīku, līdzekļu un tīklu iznīcināšanas kārtību.

(7) *(Izslēgta ar 29.05.2014. likumu)*

(8) Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā zvejas licences turētājiem un zvejas kuģu kapteiņiem tiek piemērota Eiropas Savienības tiesību aktos par kopējās zivsaimniecības politiku noteiktā soda punktu sistēma.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.10.1997., 29.10.1998., 18.10.2001., 19.06.2003., 30.09.2004., 26.05.2005., 09.10.2008., 16.06.2010. un 29.05.2014. likumu, kas stājas spēkā 26.06.2014.)

20. pants. Pienākums piedalīties zivju resursu aizsardzībā un uzraudzībā

Zivju resursu pārzinātājam un zvejas tiesību izmantotājam (arī nomniekam) ir pienākums savas kompetences ietvaros piedalīties attiecīgo ūdeņu zivju resursu aizsardzībā un uzraudzībā.

VI nodaļa Zivju resursu saglabāšana un palielināšana. Zivju audzēšana

21. pants. Zivju resursu saglabāšana un palielināšana

(1) Zivju resursu pārzinātājam un zvejas tiesību izmantotājam (arī nomniekam) jāveic ar institūtu saskaņoti pasākumi zivju resursu saglabāšanai.

(2) Zivju resursus pavairo specializētas zivju audzētavas, pamatojoties uz Ministru kabineta apstiprinātām zivju resursu mākslīgas atražošanas pamatnostādņiem vai — ja zivju resursu pavairošanu nodrošina ūdenstilpju un zvejas tiesību nomnieki un privāto ūdeņu īpašnieki — saskaņā ar ūdenstilpju zivsaimnieciskās ekspluatācijas noteikumiem un uz atsevišķu līgumu pamata. Zivju resursu pavairošanu Daugavā, tās baseina ūdenstilpēs un pēc valsts pasūtījuma arī citos ūdeņos nodrošina institūts.

(3) Šā likuma 4.panta trešās daļas nosacījumi neattiecas uz gadījumiem, kad, īstenojot zivju resursu palielināšanas pasākumus, zivs ir ielaistas dabiskās ūdenstilpēs, izņemot mākslīgai zivju pavairošanai pielāgotos privātos ezerus, kuros zvejas tiesības nepieder valstij un kuri tiek izmantoti atbilstoši normatīvajiem aktiem par kārtību, kādā uzskaitāmi un ielaižami dabiskajās ūdenstilpēs zivju resursu atražošanai un pavairošanai paredzētie zivju mazuļi, kā arī prasībām attiecībā uz mākslīgai zivju pavairošanai pielāgotu privāto ezeru izmantošanu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.10.1997., 17.02.2000., 19.06.2003., 26.05.2005., 09.10.2008., 01.12.2009. un 29.05.2014. likumu, kas stājas spēkā 26.06.2014.)

22. pants. Zivju sugu pārvietošana un jaunu sugu ieviešana

(1) Zivju sugu pārvietošanai, izņemot zivju mazuļu ielaišanu, un jaunu sugu ieviešanai vai pavairošanai dabiskajās ūdenstilpēs, kā arī Latvijas Republikas teritoriālajos ūdeņos un ekonomiskās zonas ūdeņos (neatkarīgi no īpašuma veida) nepieciešama Dabas aizsardzības pārvaldes atļauja, kas tiek izdota pēc pozitīva atzinuma saņemšanas no institūta un Pārtikas un veterinārā dienesta.

(2) Informācija par dažādu zivju sugu pārvietošanu, jaunu sugu ieviešanu vai pavairošanu jāiesniedz institūtam.

(3) Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā uzskaitāmi un ielaižami dabiskajās ūdenstilpēs zivju resursu atražošanai un pavairošanai paredzētie zivju mazuļi, kā arī prasības attiecībā uz mākslīgai zivju pavairošanai pielāgotu privāto ezeru izmantošanu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.02.2000., 18.10.2001., 19.06.2003., 26.05.2005., 09.10.2008., 01.12.2009., 16.06.2010. un 29.05.2014. likumu, kas stājas spēkā 26.06.2014.)

23.pants. Atļauja zivju audzēšanai un ūdensaugu kultivēšanai

Specializētai zivju audzēšanai un ūdensaugu kultivēšanai Latvijas Republikas ūdeņos (neatkarīgi no īpašuma veida) nepieciešama attiecīgās pašvaldības atļauja, kas saskaņota ar institūtu un Dabas aizsardzības pārvaldi, bet ūdeņos, kas iekļauti normatīvajā aktā par riska ūdensobjektiem, arī ar Valsts vides dienestu. Saskaņojums ar Dabas aizsardzības pārvaldi nav nepieciešams, ja zivju audzēšana un ūdensaugu kultivēšana paredzēta īpaši šim nolūkam izveidotās mākslīgās ūdenstilpēs.

(29.05.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.06.2014.)

24. pants. Zivju audzēšana ūdenstilpēs

(1) Par zivju audzēšanas ūdenstilpēm uzskatāmas dabiskās ūdenstilpes vai to daļas, kas pielāgotas zivju audzēšanai, kā arī speciāli šim nolūkam mākslīgi izveidotas ūdenstilpes.

(2) Lai aizsargātu zivju resursus un saglabātu ūdens kvalitāti un daudzumu, Zemkopības ministrija pēc

saskaņošanas ar Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministriju var noteikt īpašu režīmu tauvas joslā ap šīm ūdenstilpēm.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 19.06.2003., 09.10.2008., 01.12.2009. un 16.12.2010. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2011.)

VII nodaļa

Maksa par zvejas tiesībām un zaudējumu kompensācija

25. pants. Maksa par zvejas tiesībām

(1) Zvejas tiesības Latvijas Republikas iekšējos ūdeņos (neatkarīgi no īpašuma veida), teritoriālajos ūdeņos un ekonomiskās zonas ūdeņos, citu Eiropas Savienības dalībvalstu ūdeņos, trešo valstu ūdeņos, kā arī starptautiskajos ūdeņos, kuros Latvijas Republikai pieder zvejas tiesības, tiek izmantotas par maksu, kas norādīta zvejas tiesību nomas līgumā vai zvejas atļaujā (licencē, makšķerēšanas kartē), ja zvejas tiesību nomas līgums netiek slēgts.

(2) Šā likuma 13.panta otrās daļas noteikumi reglamentē maksu par zvejas tiesībām un tās atvieglojumus, zvejas tiesību nomas vai zvejas atļauju (licenču) izsoles kārtību, kā arī kārtību, kādā iznomātājs iemaksā valsts budžetā līdzekļus no kopējās summas, kas iekasēta par rūpnieciskās zvejas tiesību nomu vai izsoli vai rūpnieciskās zvejas tiesību un makšķerēšanas tiesību izmantošanu, un kārtību, kādā pašvaldības sniedz pārskatu par veiktajiem naudas līdzekļu atskaitījumiem.

(3) Šā panta noteikumus nepiemēro, ja attiecīgie ūdeņi tiek izmantoti tikai specializētai zivkopībai un mākslīgai zivju pavairošanai, tai skaitā mākslīgai zivju pavairošanai pielāgotiem privātajiem ezeriem, kuros zvejas tiesības nepieder valstij.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.10.1997., 17.02.2000., 30.09.2004. un 29.05.2014. likumu, kas stājas spēkā 26.06.2014.)

26. pants. Atbildība par zivju resursu aizsardzību, uzraudzību un izmantošanu regulējošo normu pārkāpšanu un zivju resursiem nodarītajiem zaudējumiem

(1) Juridiskās un fiziskās personas, kas pieļāvušas šā likuma vai makšķerēšanas, vēžošanas, zemūdens medību vai rūpniecisko zveju regulējošo normatīvo aktu pārkāpumus, nodarījušas vai varējušas nodarīt zaudējumus zivju resursiem, ir atbildīgas saskaņā ar spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem.

(2) Neatkarīgi no uzliktā administratīvā soda vai kriminālsoda vainīgais pilnībā kompensē zivju resursiem nodarīto zaudējumu. Zivju resursiem nodarīto zaudējumu var kompensēt, arī veicot zivju resursu pārzinātāja noteiktos un ar institūtu un Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministriju saskaņotos zivju resursu atražošanas pasākumus vai arī vides sakopšanu atbilstoši tiesas nolējumam.

(3) Uzsākot jebkuru saimniecisko vai zinātniskās izpētes darbu, kas var kaitēt zivju resursiem vai mainīt ūdens ekosistēmu, nepieciešama šā darba projekta zivsaimnieciskā ekspertīze, lai noteiktu ietekmes un iedarbības apjomu, darba pamatotību, iespējamo zaudējumu un kompensācijas lielumu un veidu.

(4) Zivju resursiem radītos zaudējumus kompensē saimniecisko darbību veicēji, īstenojot zivsaimnieciskajā ekspertīzē noteiktos pasākumus: izlaižot zivju mazuļus vai samaksājot mākslīgi pavairoto mazuļu audzēšanas izdevumus, vai samaksājot kompensāciju par zivju resursiem nodarītajiem zaudējumiem. Hidroelektrostaciju tipašnieki minētos zaudējumus kompensē katru gadu.

(5) Noteikumus par saimnieciskās darbības rezultātā zivju resursiem nodarīto zaudējumu noteikšanu un kompensācijas kārtību izdod Ministru kabinets.

(6) Ministru kabinets izdod noteikumus par to upju (upju posmu) sarakstu, uz kurām zivju resursu aizsardzības nolūkā aizliegts būvēt un atjaunot hidroelektrostaciju aizsprostus un veidot jebkāda veida mehāniskus šķēršļus.

(7) Ministru kabinets izdod noteikumus par kārtību, kādā nosaka un veic vides sakopšanas darbus, kas kompensē zivju resursiem nodarītos zaudējumus.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.02.2000., 18.10.2001., 19.06.2003., 30.09.2004., 26.05.2005., 09.10.2008., 01.12.2009., 16.12.2010. un 29.05.2014. likumu, kas stājas spēkā 26.06.2014.)

VIII nodaļa Zivju fonds

27. pants. Zivju fonda mērķis

Zivju fonda mērķis ir nodrošināt līdzekļus zinātniskiem pētījumiem, kuri saistīti ar zivju resursu izpēti, piesārņojuma un dažādas saimnieciskās darbības ietekmi uz zivju resursiem, kā arī līdzekļus zivju atražošanas un aizsardzības pasākumiem, tai skaitā papildu līdzekļus Zivju fonda mērķim atbilstošiem projektiem, kurus saistībā ar to kompetencē esošiem uzdevumiem realizē valsts pārvaldes iestādes, pašvaldības un citas atvasinātas publiskas personas, un konkrētiem normatīvajos aktos par Zivju fondu norādītiem pasākumiem, ko veic biedrības, kuru darbības mērķis ir saistīts ar zivju resursu izmantošanu un aizsardzību.

(16.06.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 20.07.2010.)

28. pants. Zivju fonda veidošanas avoti

(1) Zivju fondu veido dotācija no vispārējiem ieņēmumiem, kā arī fizisko un juridisko (arī ārvalstu) personu ziedojumi un dāvinājumi.

(2) Dotāciju zivju fondam no vispārējiem ieņēmumiem veido šādi valsts pamatbudžeta ieņēmumos ieskaitītie maksājumi:

- 1) kompensāciju summas par zivju resursiem nodarītajiem zaudējumiem;
- 2) naudas sodi par zivju resursiem nodarītajiem zaudējumiem sakarā ar zveju regulējošo normatīvo aktu pārkāpumiem;
- 3) ieņēmumi, kas rodas, realizējot normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā konfiscētos zvejas rīkus, zvejas līdzekļus un nelikumīgi iegūtās zivis;
- 4) maksa par zvejas tiesību nomu un izmantošanu [nomas maksa, maksa par zvejas atļauju (licenci, maksšķerēšanas karti)];
- 5) daļa no maksas par publisko ūdenstilpju nomu un citu ūdenstilpju nomu, kurās zvejas tiesības pieder valstij, saskaņā ar attiecīgās ūdenstilpes nomas līguma papildu nosacījumiem (atkarībā no attiecīgās ūdenstilpes platības un zivsaimnieciskās izmantošanas veida).

(30.10.2003. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2004.)

29. pants. Zivju fonda izmantošana

Zivju fonda līdzekļi tiek izmantoti saskaņā ar Zivju fonda nolikumu, kuru apstiprina Ministru kabinets. Par līdzekļu sadalījumu un piešķiršanu lemj Zivju fonda padome saskaņā ar Zivju fonda nolikumu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 16.06.2010. likumu, kas stājas spēkā 20.07.2010.)

Pārejas noteikumi

1. Ministru kabinets mēneša laikā pēc šā likuma stāšanās spēkā iesniedz Saeimai priekšlikumus par Civillikuma 1., 2. un 3.pielikuma precizēšanu.

2. Ar šā likuma spēkā stāšanos spēku zaudē Satversmes 81.panta kārtībā izdotie Ministru kabineta noteikumi nr.156 "Par zvejniecību" (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1994, 17.nr.).

3. Likuma 16.panta otrā daļa un 17.panta trešā un ceturtā daļa stājas spēkā 2002.gada 1.janvārī.

(18.10.2001. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 20.11.2001.)

4. Ministru kabinets izdod likuma 26.panta sestajā daļā minētos noteikumus triju mēnešu laikā pēc šo likuma grozījumu spēkā stāšanās.

(18.10.2001. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 20.11.2001.)

5. Šā likuma 8.panta trešā daļa attiecībā uz lēmuma par zvejas tiesību izmantošanas pārtraukšanu stāšanos spēkā Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā un šā lēmuma apstrīdēšanu vai pārsūdzēšanu stājas spēkā vienlaikus ar Administratīvā procesa likumu. Ja minētais lēmums ir pieņemts pirms Administratīvā procesa likuma stāšanās spēkā, tas stājas spēkā divu nedēļu laikā pēc pieņemšanas.

(19.06.2003. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 24.07.2003.)

6. Ministru kabinets izdod šā likuma 22.panta trešajā daļā minētos noteikumus līdz 2004.gada 1.janvārim.

(19.06.2003. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 24.07.2003.)

7. 2003.gada 19.jūnijā pieņemtie grozījumi šā likuma 16.panta otrajā daļā, 17.panta trešajā un ceturtajā daļā, kā arī 16.panta trešā daļa stājas spēkā 2004.gada 1.janvārī.

(19.06.2003. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 24.07.2003.)

8. Ministru kabinets līdz 2004.gada 31.decembrim izdod šā likuma 7.panta otrajā daļā minētos noteikumus par kārtību, kādā izsniedzamas speciālās atļaujas (licences) komercdarbībai zvejniecībā.

(30.09.2004. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 27.10.2004.)

9. Šā likuma normas, kurās lietoti termini "komercsabiedrība" vai "individuālais komersants", piemērojamas arī attiecībā uz zvejnieku saimniecībām un citiem uzņēmumu reģistrā reģistrētajiem uzņēmumiem (uzņēmējsabiedrībām).

(30.09.2004. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 27.10.2004.)

10. Līdz 2004.gada 31.decembrim izsniegtās speciālās atļaujas (licences) zvejniecības uzņēmējdarbības veikšanai ir spēkā līdz speciālajā atļaujā (licencē) noteiktajam termiņam.

(30.09.2004. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 27.10.2004.)

11. Ministru kabinets līdz 2004.gada 31.decembrim izdod šā likuma 12.pantā minētos noteikumus par kārtību, kādā izsniedzamas atļaujas (licences) zvejai īpašos nolūkos un zinātniskās izpētes nolūkos.

(30.09.2004. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 27.10.2004.)

12. Ministru kabinets līdz 2004.gada 31.decembrim izdod šā likuma 26.panta septītajā daļā minētos noteikumus par kārtību, kādā nosaka un veic vides sakopšanas darbus, kas kompensē zivju resursiem nodarītos zaudējumus.

(30.09.2004. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 27.10.2004.)

13. Grozījumi šā likuma 7.panta sestajā daļā attiecībā uz priekšroku, iznomājot zvejas tiesības komercsabiedrībām un individuālajiem komersantiem, kas saistīti ar komerciālo zveju, kā arī personām, kas nodarbojas ar pašpatēriņa zveju, neattiecas uz zvejas tiesību nomas līgumiem, kuri noslēgti 2004.gadam.

(30.09.2004. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 27.10.2004.)

14. Grozījumi šā likuma 16.panta trešajā daļā attiecībā uz zvejas ierobežojumiem Cirmas ezerā, Dūņezērā, Feimaņu ezerā, Lielajā Ludzas ezerā, Liepājas ezerā, Lilastes ezerā, Papes ezerā, Virtukšņas ezerā un Zosnas ezerā stājas spēkā 2005.gada 1.janvārī, bet grozījumi šā likuma 16.panta ceturtajā daļā attiecībā uz zvejas ierobežojumiem Buļļupē un Daugavā — 2005.gada 16.aprīlī.

(30.09.2004. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 27.10.2004.)

15. Grozījumi 11.panta ceturtajā daļā attiecībā uz nozvejas kvotu noteikšanu piekrastē stājas spēkā 2006.gada 1.janvārī.

(26.05.2005. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 24.06.2005.)

16. Konkrēto ūdenstilpju licencētās amatierzvejas — makšķerēšanas — nolikumi, kuri saskaņā ar Ministru kabineta noteikumiem par licencētās amatierzvejas — makšķerēšanas — kārtību Latvijas Republikas ūdeņos ir izstrādāti un apstiprināti līdz šā likuma 10.panta trešās daļas grozījumu attiecībā uz pašvaldību izdodamajiem licencētās amatierzvejas — makšķerēšanas — saistošajiem noteikumiem spēkā stāšanās dienai, ir spēkā līdz 2005.gada 31.decembrim.

(26.05.2005. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 24.06.2005.)

17. Ministru kabinets līdz 2009.gada 1.decembrim izdod šā likuma 7.panta otrajā daļā minētos noteikumus. Līdz to spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2009.gada 30.novembrim ir piemērojami Ministru kabineta 2005.gada 11.janvāra noteikumi Nr.39 "Kārtība, kādā izsniedzamas speciālās atļaujas (licences) komercdarbībai zvejniecībā", ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.

(09.10.2008. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2009.)

18. Ministru kabinets līdz 2009.gada 1.jūlijam izdod šā likuma 7.panta piektajā daļā, 13.panta otrās daļas 1.punktā un 25.panta otrajā daļā minētos noteikumus. Līdz to spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2009.gada 30.jūnijam ir piemērojami Ministru kabineta 2000.gada 12.decembra noteikumi Nr.433 "Noteikumi par ūdenstilpju un rūpnieciskās zvejas tiesību nomu un zvejas tiesību izmantošanas kārtību", ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.

(09.10.2008. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2009.)

19. Ministru kabinets līdz 2009.gada 31.decembrim izdod šā likuma 7.panta astotajā daļā minētos noteikumus.

(09.10.2008. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2009.)

20. Ministru kabinets līdz 2009.gada 31.decembrim izdod šā likuma 11.panta 4.¹ un 4.² daļā minētos noteikumus. Līdz to spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2009.gada 31.decembrim iekšējos ūdeņos un Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes ūdeņos ir piemērojami zvejas rīku skaita limiti vai nozvejas apjomi, kuri tika noteikti 2008.gadam un atbilst šā likuma 11.panta ceturtās daļas nosacījumiem.

(09.10.2008. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2009.)

21. Ministru kabinets līdz 2011.gada 30.martam izdod šā likuma 16.panta septītajā daļā un 19.panta septītajā daļā minētos noteikumus.

(16.06.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 20.07.2010.)

22. Ministru kabinets līdz 2015.gada 31.martam izdod:

1) šā likuma 5.panta piektajā daļā minētos noteikumus;

2) šā likuma 13.panta pirmās daļas 3.punktā un otrās daļas 4.punktā minētos noteikumus, lai nodrošinātu termina "amatierzveja" aizstāšanu ar terminu "makšķerēšana, vēžošana un zemūdens medības";

3) šā likuma 19.panta astotajā daļā minētos noteikumus;

4) šā likuma 22.panta trešajā daļā minētos noteikumus. Līdz to spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2015.gada 31.martam ir spēkā Ministru kabineta 2004.gada 22.aprīļa noteikumi Nr.381 "Kārtība, kādā uzskaitāmi un ielaižami dabiskajās ūdenstilpēs zivju resursu atražošanai un pavairošanai paredzētie zivju mazuļi".

(29.05.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.06.2014.)

23. Grozījums šā likuma 7.panta sestās daļas otrajā teikumā (ar kuru noteikts, ka zvejas tiesību iznomāšanai pašpatēriņa zvejai publiskajos ūdeņos, kas norādīti Civillikuma 1.pielikumā, attiecīgā pašvaldība ir tiesīga iedalīt tikai murdu limitu) piemērojams, sākot ar 2015.gada 1.janvāri.

(29.05.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.06.2014.)

24. Ievērojot ledus apstākļus ūdenstilpēs 2015.gadā, bet ne vēlāk kā līdz 2015.gada 15.aprīlim pašpatēriņa zvejai Civillikuma 1.pielikumā norādītajos publiskajos ūdeņos pašvaldības noteikto zivju murdu limitu 2015.gadam var aizstāt ar tīklu izmantošanas limitu Ministru kabineta 2009.gada 30.novembra noteikumos Nr.1374 "Noteikumi par rūpnieciskās zvejas limitiem un to izmantošanas kārtību iekšējos ūdeņos" norādītajā proporcijā. Šādā gadījumā rūpnieciskās zvejas tiesību nomas līguma protokolā 2015.gadam un izsniegtajā zvejas licencē veic ierakstu par atļauju aizstāt zvejas rīkus.

(29.05.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.06.2014.)

25. Šā likuma 11.panta 4.¹, 4.³ un 5.² daļas jaunā redakcija (par nozvejas apjoma limita noteikšanu atsevišķām zivju sugām iekšējos ūdeņos) stājas spēkā 2015.gada 1.janvārī.

(29.05.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.06.2014.)

26. Ministru kabinets noteikumos par rūpnieciskās zvejas limitiem un to izmantošanas kārtību iekšējos ūdeņos paredz, ka no 2015.gada 16.aprīļa Buļļupē zveja ar zivju mirdiem ir atļauta, izmantojot ne vairāk kā sešus mirdus, to skaitā četri mirdi ar sētas garumu līdz 30 metriem un divi mirdi ar sētas garumu virs 30 metriem.

(29.05.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.06.2014.)

Likums Saeimā pieņemts 1995.gada 12.aprīlī.

Valsts prezidents G.Ulmanis

Rīgā 1995.gada 28.aprīlī